

בעזהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

ראה

גליון תצ"ח

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש¹

בארץ ישראל (מספר טעל. חדש) 079.704.0017 ולדקיש¹

בענגלאנד (מספר טעל. חדש) 03.33015.0717 ולדקיש¹

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

דאָה

מעשר כספים גם מביא עשירות * מותר לנסות בו את הקב"ה * כל התבואה והמעות נחשבים כמעשר * האמונה מעשרת את האדם * ג' יתרונות של עשירות הבאה ממעשר יותר משאר סגולות * מעשר הוא זכות בעוה"ז ובעוה"ב * עצה להלומד תורה שלא יצטרך לתת מחלקו לעוה"ב לאלו שתמכו בו * עשר תעשר אפילו מאה פעמים * המחלק לאחרים מוסיף לעצמו שפע * עשירות הבאה ממעשר מביא הסתפקות * עושר שמציל מרעה * עשו בחר במצות מעשר מחמת שגורמת לעשירות * עשירות ממעשר משפיע קדושה וירא"ש * עשירות ממעשר מביא את האדם לתורה לשמה * הנותן חומש מובטח שיתעשר * האדם צריך להיות מושל על הכסף * המעלים עיניו מן הצדקה * עצה שלא יתבייש המקבל * צריך לעשות טובה בכל יום ויום

עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל תְּבוּאֹת זֶרְעֶךָ וְגו' (יד, כב).

במעשר כספים נאמרה ההבטחה של עֵשֶׂר בִּשְׁבִיל שֶׁתִּתְעַשֵּׂר.

מעשר כספים גם מביא עשירות

ובמדרש תנחומא (סימן י"ח) דרשו, 'עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר', עֵשֶׂר בִּשְׁבִיל שֶׁתִּתְעַשֵּׂר, עֵשֶׂר כְּדֵי שֶׁלֹּא תִתְחַסֵּר, רִמְזוּ לְמִפְרָשֵׁי יָמִים לְהַפְרִישׁ אֶחָד מֵעֲשָׂרָה לְעַמְלֵי תוֹרָה.

מותר לנסות בו את הקב"ה

בגמרא שם המשיכו, עֵשֶׂר בִּשְׁבִיל שֶׁתִּתְעַשֵּׂר, וְמוֹי שְׂרִי לְנִסּוּיָהּ לְהִקְבִּי, וְהִכְתִּיב (דברים ו,

בגמרא (תענית ט, ב) 'עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר' עֵשֶׂר בִּשְׁבִיל שֶׁתִּתְעַשֵּׂר, וְכֵתְבוּ הַתּוֹם דַּאִיתָא בְּסַפְרֵי, 'עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל תְּבוּאֹת זֶרְעֶךָ הַיּוֹצֵא הַשָּׂדֶה שְׁנָה שְׁנָה', אֵין לִי אֵלָא 'תְּבוּאֹת זֶרְעֶךָ' שְׁחִיב בְּמַעֲשֶׂר, רִיבִית וּפְרַקְמִטָּי וְכָל שְׂאֵר רוּוּחִים מִנֵּין, תִּלְמוּד לֹמֵר 'אֶת כָּל', דְּהוּה מְצִי לְמִימַר 'אֶת' תְּבוּאֲתָךְ, מֵאֵי 'כָּל'?! לְרִבּוֹת רִיבִית וּפְרַקְמִטָּי וְכָל דְּבַר שְׁמְרוּיָהּ בּוֹ. הֲרִי לָן מִכָּאֵן שְׁגַם

מאין בא?! הלא המעשר בא מחמת שהיה לו עשרה זהובים או עשרה מדות תבואה, נמצא שכל עשרת הזהובים ועשר המידות תבואה נכנסים כולם במצוה זו, כי מחמת שיש לו עשרה זהובים ועשר מדות נותן זהב אחד או מדה אחד, ועי"ז זוכה שבשנה הבאה יתן עשרה זהובים ועשר מדות למעשר, דהיינו שיהיו לו מאה זהובים ומאה מדות תבואה, ונמצא שכל התבואה שהיתה לו בפעם הראשונה, דהיינו עשר המדות שמתוכם נתן מדה אחת מעשר, על ידי זה זוכה שבשנה הבאה יתן ממאה מעשר, דהיינו שיהיה לו מאה מדות. והטעם לזה, דכיון שכולם נכנסין במצוה כנ"ל. וזהו כוונת דרשת חז"ל, 'עשר' היינו כשתתן מעשר, תזכה בשכר זאת 'תעשר את כל תבואת זרעך' היינו לשנה הבאה, כי 'תעשר' הוא בלשון עתיד, שתזכה שכפי סכום התבואה שהיה לך בשנה העברה, יהיה עתה כל סכום התבואה ההוא רק המעשר לבדו כנ"ל.

(טז) 'לא תנסו את ה', הכי אמר רבי הושעיא חוץ מזו, שנאמר (מלאכי ג, י) 'הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די'.

וגם ענין זה דמותר לנסות בו את הקב"ה, לא נאמרה דווקא במעשר תבואה אלא אף במעשר כספים, וכמבואר להדיא בדברי הרמ"א שכתב בהלכות מעשה כספים (יורה דעה סימן רמ"ז סעיף ד') וזה לשונו: ואסור לנסות הקב"ה כי אם בדבר זה, שנאמר 'ובחנוני נא בזאת וגו', עכ"ל.

כל התבואה והמעות נחשבים כמעשר

בקדושת לוי מסביר את דרשת הגמרא 'עשר בשביל שתתעשר', דהנה כשאדם עושה צדקה, אזי הצדקה עולה למעלה לפני הקב"ה. על דרך משל, האדם הנותן זהב אחד או מדה אחת תבואה למעשר, כשהצדקה עולה למעלה, מסתכלים על המעשר

האמונה מעשרת את האדם

הרה"ק מוויטעפסק זי"ע בפרי הארץ מוסיף בענין הנזכר שהעשירות נשפעת ממצות מעשר בזה"ל: ואולם גם האמונה כפשוטה, שמאמין שהמצוה גורם יחוד ותוספת ברכה מלמעלה למטה, ועושה מצות הנתינה רק כדי שיתעשר או שיחיה בנו, פועל פעולתו אמת, אחרי שאמונתו חזקה כ"כ שגורם המעשה מעורר באמונה החיות, וזהו (חבוק ב, ד) 'צדיק באמונתו יחיה', ושכר מצוה מצוה, כיון שמתאזה ליתן, 'מפזר ונוסף עוד' (משלי יא, כד), לכן מקבל מן השמים יותר שפע כדי שיחזור ויתן מאה פעמים.

ג' יתרונות של עשירות הבאה ממעשר יותר משאר סגולות

בילקוט מעם לעז פירש הכתוב 'עשר תעשר' וגו', על פי מה שאמרו חז"ל בכמה מקומות שישנם כל מיני דברים שגורמים עושר לבעליהם, כגון שאמרו (ילקוט שמעוני סימן תתמח) הרוצה להתעשר יעסוק בבהמה דקה, דכתיב (דברים

כה, ד) 'ועשרות צאנך' שמעשירות את בעליהן, או הנושא בת כהן לאשה.

ומעתה יאמר אדם למה לי לזוהר כ"כ במעשרות?! ואם מחמת שיש בזה סגולה של עשירות, הלא יכול אני לעשות שאר הסגולות שאמרו חז"ל עליהם שהם מביאים לידי עשירות. אכן יש לו לידע שיש שלשה מעלות לעושר הבא מחמת המעשר, יותר מעושר הבא מחמת סגולות ומצות אחרות.

א' העושר הרגיל יכול שיאבד על ידי כל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם, ולא יהיה לו שמחה בעושרו, ואילו עושר הבא מחמת מעשר תחול עליו ברכת ה' בכל עת ושעה, כדכתיב (משלי י, כב) 'ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה'. ב' ברכת העושר הבא בגלל מעשר העושר מוסיף והולך מדי שנה בשנה, שהרי הולך ומעשר בכל שנה, ג' על ידי 'עשרות קרנים' העושר בא רק בעדרי הצאן, ואילו

במעשר בכל 'עסק' אשר יגע בידיו תשרה בו הברכה.

וזהו שאמר כאן הכתוב 'עשר תעשר עשר בשביל שתתעשר', ושם אמר אם משום כך הרי יכול אני לעסוק ב'עשירות קרנים' שגם מביאים עושר?! התשובה היא שיש שלשה מעלות בעשירות הבאה מכח המעשר, א' 'היוצא השדה שנה שנה', כי המעשר מוסיף והולך תמיד מדי שנה בשנה, מה שאין כן בשאר דברים, ב' 'ושמחת אתה וביתך' שעל ידי המעשר זוכה לשמחה תמידית ולא יהיה עצב עמך, ג' 'למען יברכך ה' בכל מעשה ידך אשר תעשה', שבכח המעשר תשרה הברכה בכל מה שתגע בו ידך, ולא דוקא באותו דבר עצמו, אלא בכל אשר תעשה יצו ה' אתך את הברכה.

מעשר הוא זכות בעוה"ז ובעוה"ב

בענין זה ראוי להוסיף מה שכתב הגאון ר' יוסף חיים מבאגדאד זצ"ל (חסדי אבות, אות ו, ז)

מעשה שהיה בראובן ושמעון שהיו שכנים, ובתחלתם לא היו עשירים, ואחר זמן נתעשרו, וסבת עשרם היתה לכל אחד סבה בפני עצמו. והוא, כי ראובן שמע מפי חכם שהיה דורש במאמר הגמרא (בבא מציעא נט, ב) אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו, והאמין בכל לבבו שאם הבעל מכבד את אשתו ומייקרה במלבושים טובים ותכשיטין יקרים, יהיה מסוגל לעושר. ומתוך שהאמין בדבר זה בכל לבו, דחק את עצמו ועשה לה מלבושים נאים ותכשיטין, והיה מכבדה ומייקרה תדיר, והצליח בזה שהועילה לו סגולה זו להתעשר עושר גדול.

אבל שמעון שכינו סיבת עושרו היתה באופן אחר, ששמע מאותו חכם עצמו שהיה דורש מאמר הגמרא 'עשר תעשר' עשר בשביל שתתעשר, כי הפרשת המעשר מנכסי האדם סגולה לזכות בעשירות, והוא האמין בדבר זה באמונה שלימה, והלך והוציא מעשר לצדקה מכל נכסיו, ואחר כך היה מפריש מעשר מן הריוח, וגם הוא נתעשר בעושר גדול.

ביחד, ושאל את החכם על זה. ויען החכם ויאמר: דוד המלך נתן לך תשובה נצחת על שאלתך. והביא לו ספר תהלים והראה לו הפסוק (תהלים מט, יז-יח) 'אל תירא כי יעשיר איש כי ירבה כבוד ביתו, כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו'.

והכוונה בזה 'אל תירא כי יעשיר איש', אל תקנא באלו האנשים הבאים לעשירות, כי ירבה כבוד ביתו, 'ביתו' זו אשתו, מפני שהיה מכבד את אשתו. ואף שהוצאות אלו עדיין ברשותו ונהנה מהן, אבל אין זו הנאה תמידית, 'כי לא במותו יקח הכל', וגם מה שמתכבד עכשיו בכבוד אשתו, 'לא ירד אחריו כבודו', מה שאין בן סגולת המעשר, שמלבד העושר שזוכה לו בעולם הזה, מקבל עליו שכר נצחי בעולם הבא, ולא יהיה עשירו רק בעולם הזה, אלא לוקח שכר נצחי גדול בעולם הבא.

עצה להלומד תורה שלא יצטרך לתת מחלקו לעוה"ב לאלו שתמכו בו

ויהי כראות שמעון כי גם ראובן שכינו התעשר בעושר רב, ולא ראהו מעולם עוסק במצות צדקה, ויתמה שמעון בלבבו לאמר, איך זכה זה לעושר גדול כזה פתאום, אף שלא קיים סגולת המעשר?! וישאל את פי ראובן לאמר: הודיעני נא באיזה זכות וסיבה נתעשרת כל כך?! ויגד לו ראובן: הנה דחקתי את עצמי והוצאתי הוצאות לקנות לאשתי מלבושי כבוד ותכשיטים יקרים, ועל ידי סגולה זו נתעשרתי. ויתעצב שמעון אל לבו ויאמר: הלואי והייתי שומע סגולה זו מקודם, כי המעות אשר הייתי מוציא מכיסי עבור המלבושים והתכשיטים לא היו מגיעים אף לשיעור רביע דמי המעשר שהוצאתי מנכסי. ועוד זאת, כי מהוצאות אלו של מלבושים נאים ותכשיטים יקרים הרי שגם אני נהנה מהם, מה שאין כן במעות שהוצאתי לצדקה שלא נהניתי מהם כלל אלא העניים לבדם.

והתרעם בלבו על החכם למה לא דרש שתי הסגולות

החתם סופר כתב ביאור נפלא

על דרשת הספרי, 'ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלקיך' (להלן כו, יא), אין טוב אלא תורה, לפיכך אמר משה 'עשר תעשר', וצריך ביאור הקשר בין הרישא להסיפא.

בעולם הזה אין לו שמחה, 'ויששכר באהלך', כי ליששכר יש שמחה ביושבו באוהלה של תורה, אבל לא לעולם הבא, מחמת שאז נגרע מחלקו בשביל זבולן.

ומקדים לפרש את הכתוב (דברים לג, יח) 'שמח זבולן בצאתך ויששכר באהלך', דהנה ידוע כי יששכר וזבולן עשו שותפות, יששכר יושב ועוסק בתורה, וזבולן עוסק בסחורה ונותן ליששכר כדי צרכו, ויששכר נותן לו חצי השכר מלימודו.

אמנם יותר טוב היה אם יששכר היה מפרנס את עצמו ולא היה נהנה מן האחרים, דאז היה שכרו מושלם לעולם הבא, אלא שהוא דבר בלתי אפשרי, דאם מפרנס את עצמו לא יהיה לו שום פנאי לעסוק בתורה. אמנם יש עצה טובה ליששכר, שיזהר תמיד במצות מעשר, ואמרו רבותינו ז"ל עשר בשביל שתתעשר, א"כ על ידי המעשר לא יצטרך ליהנות מאחרים, כי הקב"ה מעשירו, וגם יהיה לו פנאי ללמוד.

והנה לזבולן יש צער בעולם הזה, שהרי צריך לפרנס את יששכר, אבל עיקר שמחתו היא בעולם הבא, שאז נוטל מחצית השכר מלימוד יששכר אפילו שהוא בעצמו לא למד, ולהיפך ליששכר יש שמחה בעולם הזה, שאין צריך לטרוח אחר פרנסתו, אבל יש לו צער בעולם הבא, שאז צריך ליתן לזבולן חצי משכרו, וזה שאמר הכתוב 'שמח זבולן בצאתך', רצונו לומר לזבולן יש שמחה בצאתו מן העולם, אבל

וזה שאמר הכתוב ושמחת 'בכל' הטוב, אין טוב אלא תורה, דהיינו שאם ירצה לשמוח בעצמו 'בכל' התורה שלמד, שיהיה שכרו מושלם, ולא יצטרך ליתן חלק משכרו בעולם הבא לאחרים שנהנה מהם, והאיך אפשר להיות כדבר הזה במציאות, דהא אם לא

אלא הכוונה היא, שהתורה מבטחת לאדם, דבשביל קיום מצות מעשר יתעשר, ויתן מעשר מן הכסף שירויה, ועל ידי שיתן המעשר יתעשר מחדש, ויחזור ויתן מעשר מן הרווח החדש, ועל דרך זה יקיים המצוה מאה פעמים, ולא יהא בזה משום מבזבז יותר מחומש, לפי שכל עת יתוסף לו עשירות מאת הקב"ה.

יהנה מאחרים אלא יפרנס את עצמו, אז לא יהיה לו פנאי ללמוד, לפיכך אמר משה עשר תעשר - עשר בשביל שתתעשר, רצונו לומר שיזהר במצות מעשר והקב"ה יתן לו עשירות, וממילא יטול כל השכר, שאחרים לא יצטרכו ליתן לו, וגם יהיה לו פנאי יותר ללמוד.

עשר תעשר אפילו מאה פעמים

המחלק לאחדים מוסיף לעצמו שפע

וכבר כתב המהר"ל ז"ל (נתיב הצדקה ב) דברים נפלאים, וזלה"ק: דבר זה דומה למעין אשר הוא משפיע אל כל מקום ויתפשט מימיו, כל זמן שהמים יוצאים ומשפיעים אל כל מקום, מוסיף ומתגבר מן המקור תמיד מים זכים וטובים, ומיד שאין המים הולכים למקום אחר, אז תיכף ומיד מתקלקל, כי כאשר המים עומדים מתקלקלים כאשר אינו נובע ממקור שלו. וכן כאשר יש להאדם עושר, אם האדם משפיע לאחר, דהיינו שנותן לעני, אז מוסיף השפע הבא מן השי"ת, אבל

הגאון מווילנא זצ"ל ביאר כוונת מאמר חז"ל עשר בשביל שתתעשר. דהנה מצינו שחז"ל דרשו במקום שכפלה התורה הלשון, כגון 'שלח תשלח' אפילו מאה פעמים, 'נתון תתן' אפילו מאה פעמים, הרי לן דכל היכא שכפל הכתוב שתי פעמים, הכוונה היא שיחזור ויעשה הדבר אפילו כמה פעמים. אולם במצות מעשר לכאורה אי אפשר לומר כן ולדרוש 'עשר תעשר' אפילו מאה פעמים, שהרי אמרו חז"ל (כתובות ג, א) המבזבז אל יבזבז יותר מחומש, ואם כן איך שייך לומר עשר תעשר אפילו מאה פעמים.

ידי המעשר אין הדבר כך, אלא
אומרים 'די'...

עושר שמציל מדעה

כאשר האדם מחזיק בעושר שלו
מבלי שיישפיע חוצה לאחר, הלא
המעין מתקלקל כאשר אין מימיו
יוצאים מן המקור.

עוד כתב הרה"ק האמרי אמת
זצ"ל, הנה הפסוק 'עושר
שמור לבעליו לרעתו', לפי פשוטו
פירושו הוא, כי העושר גורם לו
רעה, כמו עושרו של קרח. אבל
הראשונים פירשו, שיש עושר
שמציל את האדם כשבאה עליו
רעה, דהיינו כאשר משתמש
בעשירותו לצרכי מצוה, כגון צדקה
ומעשר וכדומה.

עשו בחר במצות מעשר מחמת
שגורמת לעשירות

איתא במדרש תנחומא (תולדות סימן
ח') שעשו היה מרמה את
יצחק אביו, ואומר לו, אבא המלך
מהו שתהא חייבת במעשר. והקשו
המפרשים דלכאורה אם היה רצונו
לרמות את יצחק, מדוע בחר
דווקא במצות מעשר יותר משאר
המצות. ותירץ הרה"ק מסאטמאר
זי"ע בדברי יואל (פרשת כי תבוא) כי

עשירות הבאה ממעשר מביא
הסתפקות

הרה"ק האמרי אמת זצ"ל הקשה
על מאמר חז"ל עשר
בשכיל שתתעשר, וכי עשירות
היא דבר כל כך טוב?! הלא כתיב
(משלי ל, ח) 'ריש ועושר אל תתן
לי', וכתיב (קהלת ה, יב) 'עושר שמור
לבעליו לרעתו'!

ותירץ כי העשירות הבאה בכח
קיום מצות מעשר אינה
מזיקה, כדכתיב (מלאכי ג, י) 'הביאו
את כל המעשר אל בית האוצר
ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת
אמר ה' צבאות אם לא אפתח
לכם את ארובות השמים והריקותי
לכם ברכה עד בלי די', ודרשו
חז"ל (שבת לב, ב) 'עד שיכלו
שפתותיכם מלומר די', דהיינו
שבדרך כלל מי שיש לו מנה רוצה
מאתים, אבל בעשירות הבאה על

מדרך ה', דהלא מאתו יתברך לא תצא הרעות, ועל זה נאמר (משלי י, כב) 'ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה, עכ"ד.

ומעתה כיון שממונו של אדם הוא המעמידו על רגליו, וכפי מקור ושורש הממון כן יהיו כל דיעותיו והתנהגותו, לכן יהיה זהיר מאוד לסגל לו ממון ונכסים רק ממקור כשר וטהור, ועל זה אמרה תורה עשר בשביל שתתעשר, והכוונה שהתורה"ק מלמדת את האדם דעת ומדריכתו בדרך ילך בה, כדי שיזכה לברכה מידי הקב"ה, שיתן מעשר, ובזכות זה ישפיע לו הקב"ה השפעת עשירות, וכיון שהשפעת ממונו תבוא לו מאת הקב"ה בעצמו, הרי אין לך ממון כשר וטהור ממקור הטהרה יותר מזה.

ולזה המשיך ואמר הקרא, 'למען תלמד ליראה את ה' אלקיך' וגו', היינו דהמעם שראוי לך להשתדל לקבל השפעת עשירות בדרך זה, הוא למען תלמד ליראה את ה' אלקיך, דכאשר תבוא לך השפעת העשירות מאת השי"ת,

עשו ידע מסגולת המעשר שמביא לידי עשירות, כאמרם ז"ל עשר בשביל שתתעשר, וכיון שהוכרח לאחוז באיזה מצוה כדי לרמות את אביו, לפיכך בחר במצות מעשר להיות זהיר בה, כיון שהיא מביאה לידי עשירות.

עשירות ממעשר משפיע קדושה
וירא"ש

הרה"ק מסאטמאר זי"ע בדברי יואל (פ' ראה) ביאר דרשת חז"ל עשר תעשר וגו', עשר בשביל שתתעשר, וגם המשך הכתוב למען תלמד ליראה את ה' אלקיך כל הימים.

ומקדים דברי אביו זי"ע בקדושת יו"ט (השמטות לפ' ויצא) בשם ספר ערבי נחל ושאר ספה"ק, דידוע שנמנו וגמרו שגדול נסיון העושר מנסיון העוני, והיינו דווקא בעשירות הבאה על ידי הטבע או מערכות השמים והמזלות, דעשירות כזו קרובה להפסד שיוכל להטות את לבבו מדרך החיים, אמנם מי שזכה לעשירות והון רב בגזירת הקב"ה, לא יטה את לבבו

יפעל בד הממון הכשר הזה
השפעת קדושה ויראת ה' כל
הימים.

עשירות ממעשר מביא את האדם
לתורה לשמה

שהרי לא יצטרך הלומד לעסוק
בתורה בשביל שיחזיקו אותו, וזה
שאמר 'למען תלמד ליראה את
ה' אלקיך', שכל עיקר הלימוד
יהיה לשמה, בשביל ליראה את
ה', ולא בשביל סיבות אחרות.

הנותן חומש מובטח שיתעשר

הגאון ר' חיים מוואלוז'ין זצ"ל
בספרו כתר ראש (הלכות
צדקה ומעשר אות קכ"ג) כתב בשם רבו
הגאון מוויילנא זצ"ל, שכל השומר
מעשר, מובטח לו בכך שלא יבוא
לידי חזק כלל, והנותן חומש
מובטח שיתעשר, והלואי כל
ישראל היו שומרים מעשר, היה
מתקיים בהם הפסוק 'אפס כי
לא יהיה בד אביון' (לעיל טו, ד).

החתם סופר בתורת משה מבאר
הני מקראי קודש, עשר
תעשר וגו', למען תלמד ליראה
את ה' אלקיך וגו', ומסביר שלא
דיברה תורה אלא כנגד יצר הרע,
שהרי העני מחמת דחקו אי
אפשר לו ללמוד תורה לשמה
לגמרי, אלא הוא לומד בפניות
כדי שיחזיקו ממנו ויפרנסהו
וכדומה, ולכן נתן הקב"ה מצות
מעשר שבה הבטיח עושר, ועל
ידי זה יוכלו ללמוד תורה לשמה,

וְנִתְּנָהּ בַּפֶּסֶף וְצִרְתָּ הַפֶּסֶף בִּידְךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם וְגו'

(יד, כה).

בידך, שתקשור את הכסף בידך,
שאתה תמשול בו, ולא להיפך
בדרכו של עולם שכספו וממונו
של האדם נעשה בעליו.

האדם צריך להיות מושל על הכסף

הרה"ק מפרמישלאן זי"ע מפרש
כוונת אומרו 'וצרת הכסף

הַשָּׁמַר לָךְ פֶּן יְהִי דְבָר עִם לְבָבְךָ וּגּו' וְרָעָה עֵינֶיךָ
בְּאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וּגּו' וְהָיָה בָּךְ חֶטָּא (טו, ט).

המעלים עיניו מן הצדקה

ולא היה לו במה לשלם להם,
הבינה בתו שלא הביא אתו
מאומה, והתחילה לבכות מיד.

אמר לה אביה, שמעי בתי, לו
היית שומעת שאביך חלילה
נשתמד בבארדיטשוב, האם היה
לך הנאה מזה?! אם כן מה את
רוצה, הלא אמרו חז"ל (כתובות סה,
א) המעלים עיניו מן הצדקה כאילו
עובר עבודה זרה, ואם כן מה
הייתי צריך לעשות כשעניים
ביקשו ברחמים שאתן להם
להחיות נפשם, יש לך להודות
ל"השי"ת שאביך נשאר יהודי.

פעם נסע הרה"ק רבי שמואל
מקאמינקא זי"ע לאסוף
כספים כדי לכסות את חובותיו
מהחזקת ביתו ומשפחתו, בדרכו
חזרה חילק לעניים את כל הכסף
שהיה באמתחתו ושב לביתו
בעירום ובחוסר כל.

כשישב לביתו חשבה בתו ע"ה
שהביא עמו כסף לשלם
את חובותיו, אבל כאשר הגיעו
בעלי החובות, שהיו חייבים להם
מעות על קניית לחם בשר וחלב,

נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא יֵרַע לְבָבְךָ בְּתַתֶּךָ לוֹ כִּי בְגִלָּל הַדְּבָר
הַזֶּה יִבְרָכְךָ ה' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ וּגּו' (טו, י).

עצה שלא יתבייש המקבץ

עצה להרוצה ליתן צדקה באופן
שלא יתבייש העני ולא יחזיק לו
טובה, שיאמר לעני: נתן לי גביר
אחד מעות כדי לחלקם, ואני נותן

החיד"א ז"ל בפני דוד ביאר,
דהתורה רמזה בזה

לך חלק שתזכה בחלוקה ממעות הנדיב! וזהו שאמר הכתוב 'נתון' עשה עצמך כאלו היתה נתינה מפלוגי אלמוני, ואח"כ 'תתן לו', ובוזה 'ולא ירע לבבך בתתך לו' שמא נתבייש, 'כי בגלל הדבר הזה' שעל הידור זו שנותן את הצדקה בהתחכמות שלא יתבייש העני יקבל תוספת שכר בנוסף לשכר הצדקה עצמה ו'יברכך ה' אלקיך'.

בהיותם יחדיו בנאות דשא, כאשר אתה משכים בבוקר ולומר ומתפלל, הרי פעלת משהו, אבל אם לא בא לידך לעשות טובה ליהודי בפועל ממש, יום יבש הוא, א טאג וואס מען האט גישט געטוהן א טובה פאר א איד, דאס איז א טריקענער טאג, עליך לבקש ולהתפלל להקב"ה שיזמין לך יהודי הזקוק לטובה.

צריך לעשות טובה בכל יום ויום

הרה"ק הרש"ב מליובאוויטש זצ"ל אמר פעם אחת לבנו הרה"ק הריי"צ זצ"ל פעם אחת

והנה באותו יום הגיעו שני אנשים שביקשו עזרה עבור בן משפחה שירד מנכסיו, אמר הרש"ב לבנו הריי"צ, הלא תראה כשרוצים באמת עוזר הקב"ה...

כס"ד

אתה זקוק לישועה ? שירובים? רפואות? פרנסה?

האלמנות והיתומים בבית שמש הם התשובה לזה!
תשמח את לבבם של 720 נפשות של היתומים והאלמנות בעיר בית שמש
והקב"ה ישמח את שלך בכל מילי דמייבב

ארגון לחמי מרדכי

שעומד תחת נשיאות הגה"צ רבי מאיר איתמר רוזנבוים שליט"א

שולחים מדי שבת בשבתו חבילות גדולות של בשר, ודגים, חלות, דיפס, מזונות,
קוגלדעך, ממתקים ומתנות עבור היתומים וכו' עד לפתח ביתם של

**720 נפשות של אלמנות ויתומים
בעיר בית שמש**

זכות חבילה
לאלמנה ויתומים לשנת
\$250

24 שעות במתן בסתר האט ליינ - 845-286-1007

או ע"י הקוויקפעי
3875090@gmail.com

או ע"י דאנרס פאונד OJC פלעטשער וכו' וכו'
LACHMEI MORDCHAI Tax I.D.# 87-1279722

אשריר בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא